

INSTRUKCJA MONTAŻU ELEMENTÓW IZOLACYJNYCH PBKT W POSTACI PODWALIN POD BRAMY GARAŻOWE Z POLISTYRENU EKSPANDOWANEGO EPS KLINARYT®

Poniżej przedstawiamy Państwu wytyczne dotyczące montażu elementów izolacyjnych PBKT lub PZKT z polistyrenu ekspandowanego EPS pod bramy garażowe w postaci podwalin z progiem gumowym. Materiał, z którego zbudowane są elementy izolacyjne to specjalnie utwardzony polistyren ekspandowany EPS KLINARYT®.

Niniejsza instrukcja pozwoli Państwu uniknąć problemów, które mogą wynikać z nieprawidłowości montażu podwalin. Wszystkie informacje należy odnosić do całego asortymentu elementów izolacyjnych.

Dobór materiałów takich jak klejo-uszczelniacze, kleje, taśmy, uszczelniacze, wylewki, zaprawy klejowe i inne zostaje po stronie wykonawcy uwzględniając warunki atmosferyczne, niemniej jednak zalecane są materiały, które nie będą wzbudzały wątpliwości w zakresie stosowania z materiałem podłoża oraz elementów izolacyjnych. Znani producenci chemii budowlanej, posiadają w swojej ofercie wysokiej jakości bezrozpuszczalnikowe klejo-uszczelniacze, które z powodzeniem można stosować przy montażu elementów izolacyjnych. Przed użyciem należy zapoznać się z instrukcją producenta. Gwarantujemy zachowanie właściwości użytkowych naszych produktów pod warunkiem dostosowania się do poniższych zaleceń montażowych.

Pkt. 1 Przygotowanie podłoża.

Powierzchnia, na której będzie montowany element izolacyjny musi być wypoziomowana ponieważ w tym wariancie montażu nie stosuje się żadnych klocków podporowych, klocków podkładowych, klinów montażowych, dystansów itp.. Jest to bardzo istotne aby zredukować do minimum ryzyko nierównomiernego rozłożenia naprężeń ściskających. W przypadku braku poziomu zaleca się wykonanie nośnej warstwy wyrównującej w celu wyrównania i wypoziomowania powierzchni. Dodatkowo powierzchnia, na której ma być postawiony element izolacyjny powinna być gładka, bez ubytków, luźnych elementów betonu i sucha. W przypadku montażu w warunkach zimowych w temperaturach ujemnych należy zwrócić uwagę aby powierzchnia podłoża nie była zalodzona, oszroniona.

Pkt. 2 Przygotowanie elementu izolacyjnego PBKT lub PZKT

Długości produkcyjne jednego elementu to 120 cm. Przed montażem należy przygotować takie długości elementów izolacyjnych aby zostawić odpowiedni luz montażowo-dylatacyjny od ościeży na uszczelnienie. Gdy zachodzi konieczność docięcia elementu izolacyjnego na wymiar można to zrobić piłką do metalu, drewna lub mechanicznie. Należy starać się aby płaszczyzna odcięta była montowana od strony ościeży.

Pkt. 3 Montaż elementu izolacyjnego.

Etap 1.

Pierwszym etapem jest przygotowanie elementów izolacyjnych PBKT na żadaną długość. Następnie na równe, nośne i wypoziomowane podłożu przyklejamy pierwszy element klejem poliuretanowym do styropianu* (patrz wstęp do niniejszej instrukcji) lub zaprawą klejową z worka**, który może być jednocześnie warstwą poziomującą. Nie dopuszcza się stosowania pian pistoletowych rozprężnych do montażu okien. Na kolejnym elemencie wprowadzamy na powierzchnię czołowej klejo-uszczelniacz* (rys. 4), przykładamy do pokrytego wcześniej klejem podłoża i łączymy w całość mocno dosuwając do siebie (rys. 1 i 2). Łącze pokrywamy klejo-uszczelniaczem (rys 3). Bardzo ważne jest utrzymanie ułożonych elementów izolacyjnych w poziomie oraz w linii. Po wypoziomowaniu uzupełniamy szczeliny dylatacyjne 5-10 mm między ościeżem a podwaliną klejo-uszczelniaczem* lub klejem poliuretanowym do styropianu*.

Etap 2.

W kolejnym kroku przystępujemy do montażu stalowych kątowników montażowych w celu usztywnienia całości oraz uniemożliwienia przesuwu w płaszczyźnie poziomej. Kątowniki stosuje się od wewnątrz. Przykręcamy kątowniki minimum dwoma wkrętami montażowymi o szerokim gwincie bezpośrednio do elementu izolacyjnego na głębokość 80 mm nie przekraczając gwintu, a następnie do podłoża dwoma wkrętami/kołkami montażowymi. Zaleca się stosować 3 kątowniki na 1 element montażowy co około 400 mm (rys 8). Odległość od ościeży to 200 mm. Wysokość kątowników powinna stanowić 75-90 % wysokości podwaliny. Podczas montażu kątowników należy zwracać uwagę na liniowość elementów. Nie może być przesunięć czy wyrzuteń. Szczegóły na rysunku 7.

Etap 3

Docinamy próg gumowy na odpowiednią długość. W górnej części elementu izolacyjnego w fabrycznie wyznaczonych miejscach oraz w rowki pod zaczepy progu gumowego wprowadzamy ścieżki klejo-uszczelniacza* (rys. 5). Łącznie 5 ścieżek o szerokości około 3 mm każda. Po naniesieniu klejo-uszczelniacza przystępujemy do montażu przygotowanego progu gumowego. Zaczepy progu gumowego wprowadzamy jednocześnie i starannie we wszystkie rowki w elemencie izolacyjnym zaczynając od krańca elementu izolacyjnego. Rowki nie mogą być zanieczyszczone. Próg gumowy należy wprowadzać zdecydowanie aby zaczepy wpięły się w rowki. Można do tej operacji użyć z wyczuciem gumowego młotka (rys.6) lub młotka metalowego przy użyciu deski aby nie uszkodzić progu. Próg gumowy jest symetryczny co ułatwia montaż. Próg gumowy musi być natychmiast zamontowany w jednym odcinku bez żadnych docięć. Po zamontowaniu, progu nie można odrywać od elementu izolacyjnego. W celu dodatkowego połączenia mechanicznego progu gumowego z elementem izolacyjnym można zastosować wkręty o szerokim gwincie bez wiertła np. wkręt ciesielski (rys.7). Wkręty można wkręcać co 40-50 cm, bez wcześniejszego nawiercania. Nie należy przekręcać gwintu oraz uważać aby łeb wkrętu nie wgniół zbyt mocno progu gdzie mogłaby zbierać się woda. Długość wkrętów dobrać tak aby nie przewiercić elementu izolacyjnego. Nie należy wykręcać wkrętów. W miarę możliwości unikać umiejscowienia wkrętów pod kołami pojazdów.

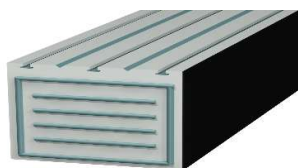
rys. 1

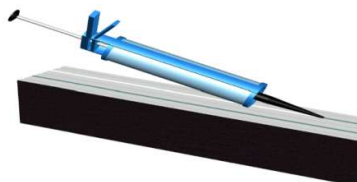
rys. 2

rys. 3

rys. 4

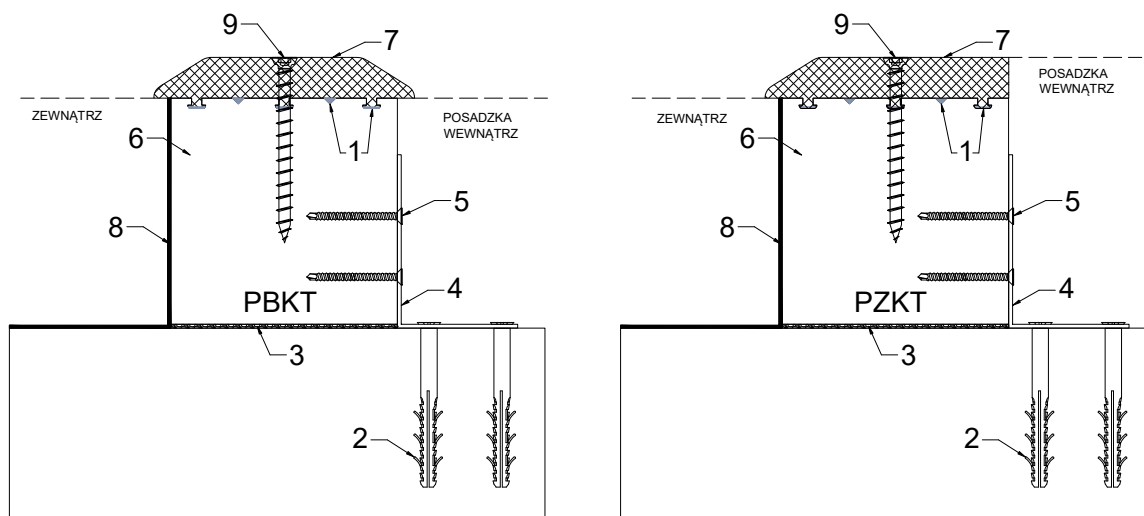
rys. 5

rys. 6

PBKT – wersja niezlicowana z poziomem posadzki wewnątrz

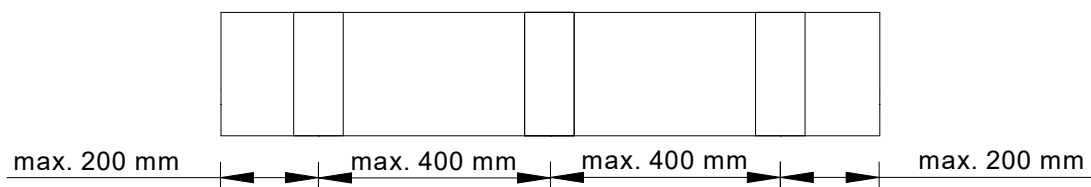
PZKT – wersja zlicowana z poziomem posadzki wewnątrz

rys. 7

1 – ścieżka z klejo-uszczelniaczem* 2 – wkręty/kotwy/kołki montażowe 3 – klej poliuretanowy* lub zaprawa klejowa z worka**
4 – stalowy kątownik montażowy 5 – wkręty montażowe o szerokim gwincie bez wiertła 6 – element izolacyjny/ podwalina PBKT
7 – próg gumowy 8 – powłoka przeciw promieniom UV (nie jest to hydroizolacja) lub membrana EPDM 9 – wkręt o szerokim gwincie bez wiertła, np. wkręt ciesielski

ROZMIESZCZENIE STALOWYCH KĄTOWNIKÓW MONTAŻOWYCH

rys. 8

* dopuszcza się stosowanie kleju poliuretanowego w postaci pianki z puszk (pistoletowy) w przypadku montażu w warunkach zimowych w temperaturach poniżej +5 °C pod warunkiem, że klejone podłoża i elementy będą suche, czyste, nie zmrożone, a użyte kleje będą miały dopuszczenie do stosowania ze styropianem w warunkach zimowych w temperaturach ujemnych, wodoszczelność klasa 8A

** w warunkach zimowych w temperaturach poniżej +5 °C do zaprawy klejowej z worka należy dodać środek umożliwiający stosowanie w warunkach zimowych w temperaturach ujemnych pod warunkiem, że klejone podłoża i elementy będą suche, czyste, nie zmrożone.

Ważne: Elementy izolacyjne z Klinarytu nie mogą być traktowane jako hydroizolacja oraz nie wolno ich stosować w jakikolwiek sposób do montażu stolarki p-poz., jak również w budynkach powyżej 25 m od poziomu terenu. W przypadku narażenia na działanie wilgoci należy zadbać o odpowiednią izolację. Maksymalna masa całkowita pojazdów gdzie można zastosować podwalinę to 3000 kg. Materiały i substancje użyte do izolacji nie mogą wchodzić w reakcję z polistyrenem. Szczegółowe zastosowanie powinno wynikać z ustaleń projektowych zgodnie z Warunkami Technicznymi jakimi powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

NIE WOLNO POKRYWAĆ ELEMENTÓW IZOLACYJNYCH Z POLISTYRENU EKSPANDOWANEGO EPS ŚRODKAMI ZAWIERAJĄCYMI ROZPUSZCZALNIKI I INNĄ AGRESYWNĄ CHEMIĘ. DOTYCZY TO RÓWNIEŻ KLEJÓW.

INSTRUKCJA MONTAŻU DOSTĘPNA JEST RÓWNIEŻ NA STRONIE WWW.KLINAR.PL